41998A0363

29.5.1998 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 156/108

ВЪТРЕШНО СПОРАЗУМЕНИЕ

Между представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно финансирането и управлението на помощта от Общността по линия на Втория финансов протокол към Четвъртата конвенция АКТБ—ЕО

ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВАТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ, ЗАСЕДАВАЩИ В РАМКИТЕ НА СЪВЕТА,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взеха предвид, че Четвъртата конвенция АКТБ—ЕО, подписана в Ломе на 15 декември 1989 г. (наричана по-долу „Конвенцията“), изменена със Споразумението за изменение на Четвъртата конвенция АКТБ—ЕО от Ломе, подписано на 4 ноември 1995 г. в Мавриций, определи общата сума на помощта от Общността за страните от АКТБ за период от пет години, започващ на 1 март 1995 г. на 14 625 милиона ECU, от които 12 967 милиона ECU от Европейския фонд за развитие и 1658 милиона ECU от Европейската инвестиционна банка (наричана по-долу „Банката“);

като взеха предвид, че представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, се договориха да фиксират на 165 милиона ECU сумата на помощта от Европейския фонд за развитие за отвъдморските страни и територии, за които се отнася част четвърта от Договора (наричани по-долу „ОСТ“); като взеха предвид, че се предвиждат операции на банката в ОСТ в размер на 35 милиона ECU от нейните собствени ресурси;

като взеха предвид, че паричната единица екю, използвана за прилагането на настоящото споразумение, е дефинирана в Регламент (ЕИО) № 3180/78 на Съвета от 18 декември 1978 г. за промяна на стойността на отчетната единица, използвана от Европейския фонд за валутно сътрудничество ([1]) или, когато е уместно, в последващ регламент на Съвета, определящ състава на екюто;

като взеха предвид, че с оглед изпълнението на Конвенцията и на Решението относно асоциирането на ОСТ (наричано по-долу „Решението“), следва да се създаде осми Европейски фонд за развитие и да се установи процедура за обезпечаването му със средства, както и вноските на държавите-членки за това обезпечаване;

([1]) ОВ L 379, 30.12.1978 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕИО) № 1971/89 (ОВ L 189, 4.7.1989 г., стр. 1).

като взеха предвид, че следва да се установят правилата за управление на финансовото сътрудничество, да се определи процедурата за програмиране, преглед и одобрение на помощите, и да се постановят подробни правила за надзор върху използването на средствата;

като взеха предвид, че следва да се създадат комитет от представители на правителствата на държавите-членки към Комисията и подобен комитет към банката; като взеха предвид, че е необходимо хармонизиране на работата, извършена от Комисията и от банката по прилагане на Конвенцията и на съответните разпоредби на Решението; като взеха предвид, че поради това е желателно съставът на комитетите, създадени към Комисията и банката, да бъде идентичен, доколкото това е възможно;

като взеха предвид, че Резолюцията на Съвета от 2 декември 1993 г. и заключенията на Съвета от 6 май 1994 г. се отнасят до координирането на политиките и операциите на сътрудничество в рамките на Общността; като взеха предвид, че Резолюцията на Съвета от 1 юни 1995 г. се отнася до взаимното допълване между политиките и операциите на развитие на Европейския съюз и на неговите държави-членки;

след консултиране с Комисията,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

ГЛАВА I

Член 1

1. Държавите-членки създават Осми европейски фонд за развитие (ЕФР) (1995 г.), наричан по-долу „Фонда“.

2. а) Фондът се състои от 13 132 милиона ECU, от които:

i) 12 840 милиона ECU представляват вноски от държавите-членки, както следва:

	(млн. ECU)
Белгия	503
Дания	275
Германия	3000
Гърция	160
Испания	750
Франция	3120
Ирландия	80
Италия	1610
Люксембург	37
Нидерландия	670
Австрия	340
Португалия	125
Финландия	190
Швеция	350
Обединено кралство	1630

ii) 292 милиона ECU от трансфера на неразпределени или неизползваеми средства от предишни фондове, финансирани от държавите-членки, както следва:

— 111 милиона ECU от адаптирането на съвкупната сума от безвъзмездните помощи по седмия ЕФР, решени от договарящите страни на основание член 232 от Конвенцията, разбити в съответствие с предвиденото в член 1, параграф 2 от вътрешното споразумение относно финансирането и управлението на седмия ЕФР,

— 142 милиона ECU от адаптирането на съвкупната сума от безвъзмездните помощи по седмия ЕФР, които трябва да се считат за неизползваеми за целите на програмирането на помощта, разбити в съответствие с предвиденото в член 1, параграф 2 от вътрешното споразумение относно финансирането и управлението на седмия ЕФР,

— 26 милиона ECU от адаптирането на съвкупните суми от безвъзмездните помощи, неразпределени по силата на шестия ЕФР, разбити в съответствие с предвиденото в член 1, параграф 2 от вътрешното споразумение относно финансирането и управлението на шестия ЕФР,

— 13 милиона ECU от адаптирането на съвкупните суми от безвъзмездните помощи, неразпределени по силата на четвъртия ЕФР, разбити в съответствие с предвиденото в член 1, параграф 2 от вътрешното споразумение относно финансирането и управлението на четвъртия ЕФР.

б) Разпределението на вноските съгласно буква а), i) може да бъде изменено с решение на Съвета, взето с единодушие, в случай че към Европейския съюз се присъедини нова държава.

Член 2

1. Сумата, посочена в член 1, се разпределя, както следва:

а) 12 967 милиона ECU за страните от АКТБ, разпределени както следва:

i) 11 967 милиона ECU под формата на безвъзмездна помощ, от които:

— 1400 милиона ECU заделени конкретно в подкрепа на структурното адаптиране;

— 1800 милиона ECU под формата на трансфери съгласно част трета, дял II, глава 1 от Конвенцията;

— 575 милиона ECU под формата на специален финансов инструмент, съгласно част трета, дял II, глава 3 от Конвенцията;

— 260 милиона ECU, заделени за спешна помощ и помощ за бежанците;

— 1300 милиона ECU, заделени за регионално сътрудничество;

— 370 милиона за финансиране на субсидирането на лихвени проценти, съгласно разпоредбите на член 235 от Конвенцията;

— 6262 милиона ECU за финансиране на помощта по линия на националните програми.

ii) 1000 милион ECU под формата на рисков капитал;

б) 165 милиона ECU за ОСТ, от които:

i) 135 милиона ECU под формата на безвъзмездна помощ, от които:

— 2,5 милиона ECU под формата на специален финансов инструмент, съгласно разпоредбите на решението, отнасящи се до минни продукти;

— 5,5 милиона ECU под формата на трансфери за ОСТ, съгласно разпоредбите на решението, отнасящи се до системата за стабилизиране на приходите от износ;

— 3,5 милиона ECU, заделени за спешна помощ и помощ за бежанците;

— 10 милиона ECU, заделени за регионално сътрудничество;

— 8,5 милиона ECU за финансиране на субсидирането на лихвени проценти, упоменато в член 157 от решението;

— 105 милиона ECU за финансиране на помощта по линия на националните програми;

ii) 30 милиона ECU под формата на рисков капитал.

2. Ако дадена ОСТ стане независима и се присъедини към Конвенцията, сумите, посочени в параграф 1, буква б), i), първо, трето, четвърто, пето и шесто тире и параграф 1, буква б), ii) се намаляват, а сумите, посочени в параграф 1, буква а) съответно се увеличават, с решение на Съвета, взето единодушно по предложение на Комисията.

В тези случаи, съответната страна продължава да има право да получава средствата, предвидени в параграф 1, буква б), i), второто тире като се спазват правилата за управление, постановени в част трета, дял II, глава 1 от Конвенцията.

Член 3

Към сумата, определена в член 1, се добавят 1693 милиона ECU под формата на заеми, предоставени от банката от собствените ѝ средства при условията, определени от нея в съответствие с нейния устав.

Тези заеми са предназначени, както следва:

а) сумата от 1658 милиона ECU за операции по финансиране, които да бъдат проведени в страните от АКТБ;

б) сумата от 35 милиона ECU за операции по финансиране, които да бъдат проведени в ОСТ.

Член 4

Частта от сумата, заделена по член 2, параграф 1, буква а), i), шесто тире и параграф 1, буква б), i), пето тире за финансиране на субсидирането на лихвени проценти, във връзка с която не са поети задължения до края на периода, през който се предоставят заемите от банката, отново става налична по линия на безвъзмездните помощи, от които е получена.

Съветът може, по предложение на Комисията, съставено със съгласието на банката, да реши с единодушие да увеличи този таван.

Член 5

С изключение на заемите, предоставяни от банката от собствените ѝ средства, всички финансови операции, предприемани в полза на държавите от АКТБ или на ОСТ в съответствие с Конвенцията или с Решението, се извършват при условията, постановени в настоящото споразумение и са за сметка на фонда.

Член 6

1. Всяка година Комисията, вземайки под внимание прогнозите на банката по отношение на операциите, които се управляват от нея, определя и съобщава на Съвета преди 1 ноември описание на плащанията, които да бъдат предвидени за следващата бюджетна година и график за покани за вноски. Съветът взема решение с квалифицираното мнозинство, предвидено в член 21, параграф 4. Подробните правила за плащане на вноските от държавите-членки се определят от Финансовия регламент, упоменат в член 32.

2. Заедно с годишната си прогноза на вноските, Комисията изпраща на Съвета и прогнозата си за разходите, включително тези, отнасящи се до предишните фондове, за всяка една от четирите години, следващи годината, за която се отнася поканата за вноски.

3. Ако вноските се окажат недостатъчни, за да отговорят на реалните нужди на фонда за съответната финансова година, Комисията внася предложения за допълнителни плащания в Съвета, който взема решение с квалифицираното мнозинство, предвидено в член 21, параграф 4, във възможно най-кратки срокове.

Член 7

1. Евентуалното салдо на фонда се използва, до изчерпването му, в съответствие със същите правила, като тези, предвидени в Конвенцията, решението и настоящото споразумение.

2. При изтичането на настоящото споразумение, държавите-членки остават задължени да платят, при условията, предвидени в член 6 и във Финансовия регламент, упоменат в член 32, частта от вноските им, за която още няма покана.

Член 8

1. Държавите-членки се задължават да станат гарант пред банката, като се отказват от всяко право на възражение и пропорционално на вноските им в капитала на банката, по отношение на всички финансови задължения, произтичащи за заемополучателите ѝ по договорите за заем, сключени от банката от собствените ѝ средства, в приложение както на член 1 от Втория финансов протокол, приложен към Конвенцията и на съответните разпоредби на Решението, така и на членове 104 и член 109 от Конвенцията, когато това е уместно.

2. Гаранцията, упомената в член 1, е ограничена до 75 % от общата сума на кредитите, открити от банката по всички договори за заем; тя се прилага за покриване на всички рискове.

3. Независимо от общата гаранция, упоменатa в параграфи 1 и 2 от настоящия член, държавите-членки могат, в конкретни случаи и по искане на банката, да станат гарант пред банката по отношение на финансови задължения съгласно членове 104 и 109 от Конвенцията до процент, надвишаващ 75 % и достигащ до 100 % от кредитите, открити от банката по съответните договори за заем.

4. Задълженията на държавите-членки, произтичащи от параграфи 1, 2 и 3, са предмет на договори за гаранция между всяка държава-членка и банката.

Член 9

1. Плащанията, направени в полза на банката във връзка със специални заеми, предоставени на страните от АКТБ, на ОСТ и френските отвъдморски департаменти след 1 юни 1964 г., заедно с постъпленията и доходите от операции с рисков капитал, предприети след 1 февруари 1971 г. в полза на тези държави, страни, територии и департаменти, се кредитират на държавите-членки пропорционално на техните вноски във фонда, от който са взети сумите, освен ако Съветът реши единодушно, по предложение на Комисията, да задели тези средства в резерв или да ги разпредели за други операции.

Всяка комисионна, дължима на банката във връзка с управлението на заемите и операциите, упоменати в първата алинея, се приспада предварително от тези суми.

2. Без да се накърняват разпоредбите на член 192 от Конвенцията, реализираните приходи от лихви върху средствата, депозирани при европейските посредници по плащанията, упоменати в член 319, параграф 4 от Конвенцията, се кредитират на една или повече банкови сметки, открити на името на Комисията. След като Комитетът за ЕФР, упоменат в член 21, вземе становище по въпроса с квалифицирано мнозинство, Комисията използва тези приходи за:

— покриване на административните и финансови разходи, свързани с управлението на паричните средства от фонда,

— проучвания или консултантски услуги, които са с ограничен бюджет и са краткосрочни, по-специално за засилване на собствените си способности в областта на анализа, диагностицирането и формулирането на политики за структурно приспособяване,

— одити и оценки, които са с ограничен бюджет и са краткосрочни,

— проучвания или консултантски услуги, които са с ограничен бюджет и са краткосрочни, по време на финализирането на финансовите предложения.

При все това, по предложение на Комисията, Съветът може да реши с квалифицираното мнозинство, предвидено в член 21, параграф 4, да използва приходите, упоменати в настоящия член, за цели, различни от тези, посочени в параграф 2.

ГЛАВА II

Член 10

1. В съответствие с разпоредбите на членове 22, 23 и 24 и без да се накърняват отговорностите на банката по отношение на управлението на някои видове помощ, фондът се управлява от Комисията в съответствие с правилата, установени във Финансовия регламент, упоменат в член 32.

2. В съответствие с членове 28 и 29, рисковият капитал и субсидирането на лихвените проценти, финансирано от средствата на фонда, се управляват от банката от името на Общността, в съответствие с нейния устав и с правилата, установени от Финансовия регламент, упоменат в член 32.

Член 11

Комисията гарантира изпълнението на политиката за помощ, определена от Съвета, както и на основните насоки на сътрудничеството за финансиране на развитието, определени от Комитета на министрите АКТБ—ЕО в съответствие с член 325 от Конвенцията.

Член 12

1. Комисията и банката периодично обменят информация относно постъпилите при тях молби за финансиране и относно предварителните контакти, осъществени от компетентните органи на страните от АКТБ, ОСТ и от други бенефициери на помощта, предвидени в член 230 от Конвенцията и в съответните разпоредби на Решението, преди подаване на молбите им.

2. Комисията и банката се информират взаимно за хода на оценката на молбите за финансиране. Те разменят помежду си всякаква информация от общ характер с цел да насърчат хармонизирането на административните процедури и хода на своята работа от гледна точка на политиката за развитие, а също така да ускорят оценката на молбите.

Член 13

1. Комисията оценява проектите и програмите, които съгласно член 233 от Конвенцията и съответните разпоредби на Решението могат да бъдат финансирани с безвъзмездна помощ от средствата на фонда.

Комисията оценява също така и молбите за трансфери съгласно част трета, дял II, глава 1 от Конвенцията и съответните разпоредби на Решението, заедно с проекти и програми, които отговарят на условията за специалния финансов инструмент, съгласно част трета, дял II, глава 3 от Конвенцията и съответните разпоредби на решението.

2. Банката оценява проектите и програмите, които съгласно нейния устав, членове 233 и 236 от Конвенцията и съответните разпоредби на Решението, могат да бъдат финансирани със заеми от нейните собствени средства със субсидиране на лихвения процент или с рисков капитал.

3. Производствените проекти и програми в секторите на промишлеността, аграрната промишленост, туризма, минното дело и енергетиката, както и тези в областта на транспорта и телекомуникационните схеми, свързани с тези сектори, се представят на банката, която ги разглежда и преценява дали отговарят на условията за получаване на някой от видовете помощи, които банката управлява.

4. Когато в хода на разглеждането на проект или програма от страна на Комисията или от страна на банката стане ясно, че проектът или програмата не може да се финансира от никоя форма на помощ, управлявана от съответната институция, последната, след като уведоми потенциалния бенефициер, предава молбата на другата институция.

Член 14

Без да се накърняват общите инструкции, които банката получава от Общността по отношение на възстановяването на главницата и лихвата във връзка със специални заеми и операции по линия на специалния финансов инструмент на предишните конвенции, Комисията предприема, от името на Общността, финансовото изпълнение на операциите, извършвано със средства от фонда под формата на безвъзмездна помощ, трансфери или специалния финансов инструмент; тя извършва плащания в съответствие с Финансовия регламент, упоменат в член 32.

Член 15

1. От името на Общността, банката предприема финансовото изпълнение на операциите, извършвани със средства от фонда под формата на рисков капитал. В този контекст банката действа от името и за сметка на Общността. Всички произтичащи от това права, и по-специално правата на кредитор или собственик, принадлежат на Общността.

2. Банката предприема финансовото изпълнение на операциите, осъществявани чрез заеми от собствените ѝ средства, съчетани със субсидиране на лихвения процент от средствата на фонда.

ГЛАВА III

Член 16

1. С оглед гарантиране на прозрачност и последователност на операциите за сътрудничество и подобряване на допълването между тях и двустранната помощ от държавите-членки, Комисията изпраща на държавите-членки и на техните представители по места фишовете, съдържащи описание на проектите, веднага след като бъде взето решението за пристъпване към оценяването им. Впоследствие Комисията актуализира тези фишове и уведомява държавите-членки за това.

2. Със същата цел за прозрачност, последователност и допълване, държавите-членки и Комисията си изпращат периодично актуализиран опис на помощите за развитие, които вече са предоставили или които възнамеряват да предоставят. Нещо повече, по-специално в приоритетните области, по отношение на които Съветът е приел специфични резолюции за координацията на политиките, държавите-членки и Комисията осъществяват последователен обмен на информация и становища относно своите политики и стратегии за всяка страна-бенефициер и, когато това е желателно и възможно, се договарят за общи секторни насоки за всяка отделна страна, чрез редовни срещи между представителствата на Комисията и на държавите-членки на място, чрез двустранни контакти или срещи между експерти от администрациите на държавите-членки и Комисията и в контекста на работата на Комитета за ЕФР, упоменат в член 21, който трябва да играе централна роля в този процес.

3. Държавите-членки и Комисията си съобщават също така, в рамките на редовни срещи между представителствата на Комисията и на държавите-членки на място, чрез двустранни контакти и срещи на експерти от администрациите на държавите-членки и Комисията и в контекста на работата на Комитета за ЕФР, упоменат в член 21, всяка притежавана от тях информация относно друга двустранна, регионална или многостранна помощ, предоставена или предвидена да бъде предоставена на страните от АКТБ.

4. Банката уведомява редовно и поверително поименно назначените представители на държавите-членки и на Комисията за всички проекти в полза на страните от АКТБ, които възнамерява да оцени.

Член 17

1. Програмирането, предвидено в член 281 от Конвенцията, се извършва във всяка страна от АКТБ под отговорността на Комисията и с участието на банката.

2. С оглед подготвяне на програмирането, в контекста на по-широка координация с държавите-членки, и по-специално с тези, които са представени на място, Комисията, като действа

заедно с банката, извършва икономически и социален анализ на икономическото и социално положение във всяка страна от АКТБ, с цел да се идентифицират съществуващите ограничения и жизнените пътища за развитие и на тази основа да се направи оценка на подходящата политика.

3. Анализът, упоменат в параграф 2, се отнася също така за сектори, в които Общността е особено активна, и за сектори, в които може да се очаква искане за подкрепа от Общността, като се вземат предвид приоритетите на политиката на Общността за сътрудничество, националните макроикономически и секторни политики и тяхната ефикасност, помощта от други донори, особено от държавите-членки, взаимозависимостта между отделните сектори, както и подробна оценка на предишна помощ от Общността и на поуките, извлечени от нея.

4. Въз основа на анализа, упоменат в параграф 2, Комисията съставя обобщаващ документ относно нейната стратегия за сътрудничество за всяка страна и за региона, в който предлага стратегия за помощ от Общността.

Член 18

1. Този документ се разглежда от представителите на държавите-членки, Комисията и банката, в рамките на Комитета за ЕФР, упоменат в член 21, с цел да се направи оценка на общата рамка на сътрудничеството на Общността с всяка страна от АКТБ и да се осигури, доколкото е възможно, последователност и допълване между помощта от Общността и помощта от държавите-членки. От своя страна, банката посочва евентуалната обща сума, която предвижда да отпусне на страната от АКТБ.

2. Въз основа на това разглеждане и на предложенията, направени от съответната страна от АКТБ, се извършва размяна на мнения между дадената страна, Комисията и банката, в частта, която се отнася до нея, в съответствие с член 282 от Конвенцията, за да се разработи индикативната програма за помощ от Общността.

3. Индикативната програма за помощ от Общността за всяка страна от АКТБ се изпраща на държавите-членки, за да се даде възможност за обмен на мнения между представителите на държавите-членки и Комисията. Този обмен на мнения се извършва по искане на Комисията или на една от държавите-членки.

4. Разпоредбите на член 17 и на настоящия член, отнасящи се до националното програмиране, се прилагат *mutatis mutandis* към регионалното програмиране въз основа на член 160 от Конвенцията.

Член 19

1. Независимо от възможността, предвидена в член 282, параграф 3 за страна от АКТБ да поиска преразглеждане на индикативната програма, тази програма се преразглежда в съответствие с член 282, параграф 3 не по-късно от три години след влизането в сила на Втория финансов протокол или когато общият размер на решенията за финансиране, взети в контекста на индикативната програма на страната от АКТБ, достигне 80 % от първото плащане на индикативната отпусната сума, при условие че това ниво е достигнато преди изтичането на горепосочения тригодишен период.

2. След средносрочния преглед на индикативната програма на страна от АКТБ, и като вземе под внимание факторите, упоменати в член 282, параграф 4 от Конвенцията, Комисията прави оценка на действителните потребности на страната от АКТБ от гледна точка на финансови ангажименти до края на периода на Втория финансов протокол към Конвенцията. Комисията решава, за всеки отделен случай, дали да отпусне и какво да бъде нивото на второ плащане от индикативната програма след размяна на мнения с държавите-членки в рамките на Комитета за ЕФР съгласно член 23, въз основа на сбит документ от службите на Комисията.

Член 20

1. Разпоредбите на Конвенцията, свързани с подкрепата за приспособяване се привеждат в изпълнение въз основа на следните принципи:

а) при анализиране на състоянието на съответните страни, Комисията, като използва диагностичен метод, основаващ се на индикаторите, изброени в член 246 от Конвенцията, оценява мащаба и ефективността на предприетите или предвидени реформи в областите, обхванати от този член, и по-специално в паричната, бюджетна и фискална политика;

б) оказаната подкрепа за структурно приспособяване трябва да бъде пряко свързана с операциите и мерките, приети от съответната страна във връзка с това приспособяване;

в) процедурите, използвани при възлагането на поръчки трябва да бъдат достатъчно гъвкави, за да се нагодят към нормалните административни и търговски процедури в съответната страна от АКТБ;

г) при спазване на буква в) и когато се прилагат програмите за внос, всяка програма за подкрепа на структурното приспособяване посочва, за вноса, системата за възлагане на поръчки,

заедно със стойността на поръчките за внос, определяща избора на двете форми на покана за подаване на оферти:

— международна покана за подаване на оферти;

— пряко договаряне.

При все това, при внос, осъществяван от държавата или от организации за предоставяне на обществени услуги, се следват обичайните процедури за възлагане на обществени поръчки.

д) по искане на съответната страна от АКТБ и след консултации с нея, се предоставя техническа помощ на органа на АКТБ, който отговаря за изпълнението на програмата.

Когато се преговаря за техническа помощ, Комисията следи тази техническа помощ да отговаря за:

— осъществяване на контрол върху оперативните аспекти на програмата;

— гарантиране осъществяването на вноса при най-добрите условия на съотношение качество/цена, след възможно най-широки консултации с доставчици от АКТБ и от ЕО;

— съветване на вносителите, когато това е технически възможно и икономически оправдано, относно начините за разширяване на пазарите им.

Техническото сътрудничество може, ако е необходимо, да съдейства на вносителите, които изразят такова желание, да обединят своите поръчки, когато стоките, които трябва да бъдат внесени, са хомогенни, и по този начин да получат по-добро съотношение качество/цена;

е) прякото подпомагане на бюджета трябва да бъде напълно съвместимо с макроикономическата и бюджетна рамка като елемент от общата програма на реформи и да бъде предмет на обичайните изключения, прилагани в рамките на общите и секторни програми за внос. По-специално, помощта не трябва да се използва в подкрепа на разходите за военни цели.

2. Комисията уведомява държавите-членки при необходимост и най-малко веднъж годишно относно изпълнението на програмите в подкрепа на приспособяването и относно всякакви проблеми, отнасящи се до спазването на условията за получаване на помощта. Предоставяната информация, придружена от всички необходими подробности, включително статистически данни, обхваща, по-специално, правилното приложение на споразумението, сключено с органа на АКТБ, отговарящ за изпълнението на програмата, включително разпоредбите, касаещи консултациите, упоменати във второто тире на параграф 1, буква д), втора алинея. Въз основа на тази информация, на напредъка на програмите за внос и на координацията с други донори, Съветът, произнасяйки се с квалифицираното мнозинство, предвидено в член 21, параграф 4, по предложение на Комисията, може да коригира договореностите за изпълнение на програмите, както е посочено в параграф 1.

ГЛАВА IV

Член 21

1. Създава се комитет (наричан по-долу „Комитета за ЕФР“), съставен от представители на правителствата на държавите-членки, който е учреден към Комисията, за средствата от фонда, управлявани от нея.

Комитетът за ЕФР се председателства от представител на Комисията, а секретариатът му се осигурява от Комисията.

В работата на Комитета участва представител на банката.

2. Съветът приема правилника за дейността на Комитета за ЕФР, като се произнася с единодушие.

3. В рамките на Комитета за ЕФР, гласовете на държавите-членки се претеглят, както следва:

Белгия	9
Дания	5
Германия	50
Гърция	4
Испания	13
Франция	52
Ирландия	2
Италия	27
Люксембург	1
Нидерландия	12
Австрия	6
Португалия	3
Финландия	4
Швеция	6
Обединено кралство	27

4. Комитетът за ЕФР взема решения с квалифицирано мнозинство от 145 гласа, като най-малко осем от държавите-членки трябва да са гласували „за“.

5. Претеглянето на гласовете, посочено в параграф 3, и квалифицираното мнозинство, упоменато в параграф 4, се променят с решение на Съвета, взето единодушно, в случая, посочен в член 1, параграф 2, буква б).

Член 22

1. Комитетът за ЕФР съсредоточава своите усилия върху проблемите по същество, свързани със сътрудничеството за всяка отделна страна, и търси подходящо координиране на подхода и операциите на Общността и нейните държави-членки, в интерес на последователността и допълването.

2. Задачите на Комитета са на три нива:

— програмиране на помощта на Общността,

— мониторинг на прилагането на помощта на Общността, включително нейните секторни аспекти,

— вземането на решения.

Член 23

По отношение на програмирането, целта на прегледа, упоменат в член 18, параграф 1 и на размяната на мнения, предвидена в член 18, параграф 3 и член 19, параграф 2, е постигане на желания консенсус между Комисията и държавите-членки. Прегледът и размяната на мнения се извършват в рамките на Комитета за ЕФР и се отнасят до:

— общата рамка на сътрудничеството на Общността с всяка страна от АКТБ, по-конкретно предложените целеви сектори и предвижданите мерки за постигане на целите, определени за тези сектори, както и предложените общи насоки за провеждането на регионалното сътрудничество;

— последователност и допълване между помощта на Общността и помощта от държавите-членки.

В случай, че не е възможно да се постигне консенсусът, посочен в първия параграф, и по искане на държава-членка или на Комисията, Комитетът за ЕФР също дава становище, взето с квалифицирано мнозинство, в съответствие с процедурите, предвидени в член 21.

Член 24

По отношение на мониторинга на прилагането на сътрудничеството, Комитетът за ЕФР разглежда:

— проблемите на политиката на развитие и всякакви проблеми от общ и/или секторен характер, които могат да се породят от изпълнението на различните проекти или програми, финансирани от средствата, управлявани от Комисията, като се вземат под внимание опитът и операциите на държавите-членки,

— подходът на Общността и на държавите-членки към подкрепата за приспособяване, предоставяна на съответните държави, включително въпроса за използването на насрещните фондове,

— всички промени, които могат да се окажат необходими в индикативните програми или в подкрепата за приспособяване,

— средносрочните прегледи, поискани от Комитета за ЕФР при одобряване на финансовите предложения за конкретни проекти или програми,

— оценките на помощите на Общността, когато пораждат въпроси, свързани с работата на Комитета за ЕФР.

Член 25

1. По отношение на процеса на вземане на решения, Комитетът за ЕФР дава становището си с квалифицираното мнозинство, предвидено в член 21, относно:

а) доколко страните от АКТБ отговарят на условията за получаване на средства в подкрепа на структурното приспособяване, освен в случаите, когато по силата на член 246, параграф 2 от Конвенцията, това съответствие с изискванията е автоматично;

б) предложенията за финансиране по проекти и програми на стойност, която е по-висока от 2 милиона ECU, в съответствие с писмена процедура или стандартна процедура, чиито подробни условия се определят в правилника за дейността, упоменат в член 21, параграф 2;

в) предложенията за финансиране, във връзка с подкрепата на структурното приспособяване или със специалния финансов инструмент (Sysmin), независимо от размера на сумата;

г) финансовите предложения, изготвени съгласно член 9, параграф 2 (ползване на лихви).

2. Комисията е упълномощена да одобрява операции на стойност под 2 милиона ECU без да иска становището на Комитета за ЕФР.

3. а) Комисията е също така упълномощена, при обстоятелствата, предвидени в буква б), да одобрява, без да иска становището на Комитета за ЕФР, допълнителните бюджетни ангажименти, необходими за покриване на очакван или съществуващ преразход по даден проект или програма, упоменати в параграф 1, буква б) и в параграф 2, или за покриване на допълнителни финансови нужди на траншовете за структурно приспособяване, които са предмет на предложенията, упоменати в параграф 1, буква в), когато преразходът или необходимата допълнителна сума не надхвърля 20 % от първоначалната сума, определена в решението за финансиране.

б) Когато допълнителният бюджетен ангажимент, упоменат в буква а), е по-малко от 4 милиона ECU, Комитетът за ЕФР се уведомява за решението на Комисията. Когато допълнителният бюджетен ангажимент, упоменат в буква

а), надхвърля 4 милиона ECU, но е по-малко от 20 % от първоначалния ангажимент, становището на Комитета за ЕФР ще се търси по опростени и ускорени процедури, които трябва да бъдат разработени въз основа на предложения на Комисията, след като бъде приет правилникът за дейността на Комитета за ЕФР.

4. Предложенията за финансиране посочват по-специално, отношението на проектите или програмите спрямо прогнозите за развитието на съответната страна или страни, и как те се вписват в секторната и макроикономическа политика, подкрепяни от Общността. Те указват за какво са били използвани предишни помощи на Общността в тези страни в същия сектор и посочват съществуващи оценки на проекти за същия сектор.

5. Предложенията за финансиране, отнасящи се до структурното приспособяване, посочват, *inter alia*, за кои пера се отпуска, пряко или непряко, бюджетната помощ.

6. С цел да се ускорят процедурите, предложенията за финансиране могат да обхващат общи суми за финансиране на:

а) обучението;

б) децентрализираното сътрудничество;

в) микропроекти;

г) насърчаване и развитие на търговията;

д) пакети от операции от малък мащаб в конкретен сектор;

е) техническо сътрудничество.

Член 26

1. Ако Комитетът за ЕФР поиска съществени промени в някое от предложенията по член 25, параграф 1, или при липса на положително становище по предложението, Комисията се съветва с представителите на дадената страна или страни от АКТБ.

След приключване на консултациите, Комисията съобщава резултатите на държавите-членки на следващото заседание на Комитета за ЕФР.

2. След приключване на консултациите по параграф 1, Комисията може да представи ревизирано или разширено предложение на Комитета за ЕФР на някое от следващите му заседания.

3. Ако Комитетът за ЕФР въпреки това отказва да даде благоприятно становище, Комисията уведомява дадената страна или страни от АКТБ, които от своя страна могат тогава да поискат:

— въпросът да бъде внесен в Комитета на министрите АКТБ—ЕО, упоменат в член 325 от Конвенцията (наричан по-долу „Комитет за финансово сътрудничество за развитие“), или

— да бъдат изслушани от органа за вземане на решения на Общността, при условията, установени в член 27, параграф 2.

Член 27

1. Предложенията по член 25, параграф 1, заедно със становището на Комитета за ЕФР, се внасят в Комисията за вземане на решение.

2. Ако Комисията реши да се отклони от становището, изразено от Комитета за ЕФР или ако Комитетът не е дал благоприятно становище, Комисията или оттегля предложението или, при първа възможност, препраща предложението на Съвета, който взема решение по него в съответствие със същата процедура за гласуване, както Комитетът за ЕФР, в срок, който по общо правило не може да надхвърля два месеца.

В последния случай, когато става дума за предложение за финансиране, засегнатата страна от АКТБ може, ако не е решила да препрати въпроса до Комитета за финансово сътрудничество за развитие, да изпрати на Съвета, в съответствие с член 289, параграф 3 от Конвенцията, всякаква допълнителна информация, каквато счете за необходимо преди вземането на окончателното решение; тази страна може да бъде изслушана от председателя и членовете на Съвета.

Член 28

1. Към банката се създава Комитет (наричан по-долу „Комитет по член 28“), съставен от представители на правителствата на държавите-членки.

Комитетът по член 28 се председателства от представителя на държавата-членка, която в дадения момент председателства Съвета на гуверньорите на банката; секретариатът на Комитета се осигурява от банката.

В работата на Комитета участва представител на Комисията.

2. Съветът приема единодушно правилника за работа на Комитета по член 28.

3. Претеглянето на гласовете на държавите-членки и квалифицираното мнозинство, отнасящи се за Комитета по член 28, са тези, произтичащи от приложението на разпоредбите на член 21, параграфи 3, 4 и 5.

Член 29

1. Комитетът по член 28 взема становище с квалифицирано мнозинство по молбите за заеми със субсидирана лихва и по предложенията за финансиране с рисков капитал, които са подадени до него от банката.

На заседанията на Комитета, представителят на Комисията може да представи оценката, която Комисията дава на тези предложения. Тази оценка се отнася до съответствието на проектите с политиката на помощ за развитие на Общността, с целите на финансовото и техническо сътрудничество, посочени в Конвенцията, както и с общите насоки, приети от Комитета на министрите АКТБ—ЕО.

Освен това, Комитетът може, по искане на банката или, с нейно съгласие, по искане на една или повече държави-членки:

— да разглежда въпроси, свързани с политиката на развитие, доколкото те са пряко свързани с дейността на банката в рамките на проекта;

— да извършва обмен на мнения по практическите идеи на банката и на държавите-членки, що се отнася до финансирането на проекти от гледна точка на координацията;

— да обсъжда въпроси, произтичащи от оценката на дейността на банката, предвидени в член 30, параграф 6.

2. Документът, внесен от банката в Комитета по член 28, пояснява по-конкретно отношението на проекта към перспективите за развитие на дадената страна или страни и, ако това е уместно, показва състоянието по отношение на възмездната помощ на Общността и дяловете, придобити от нея, както и начинът на използване на предишна помощ в същия сектор; прилагат се всякакви налични оценки на проекти в дадения сектор.

3. Когато Комитетът по член 28 даде положително становище по молба за заем със субсидиран лихвен процент, молбата, заедно с аргументираното становище на Комитета и, когато това е уместно, с оценката на представителя на Комисията, се внася за решение в Съвета на директорите на банката, който се произнася в съответствие с устава на банката.

При липса на положително становище на Комитета, банката или оттегля молбата, или решава да я подкрепи. В последния случай молбата, придружена от мотивираното становище на Комитета и, когато това е уместно, от оценката на представителя на Комисията, се внася за решение в Съвета на директорите на банката, който се произнася в съответствие с устава на банката.

4. В случаите, когато Комитетът по член 28 даде положително становище по предложение за финансиране с рисков капитал, предложението се внася за решение в Съвета на директорите на банката, който се произнася в съответствие с устава на банката.

При липса на положително становище на Комитета, банката, в съответствие с разпоредбите на член 289, параграфи 2 и 3 от Конвенцията, уведомява представителите на дадената страна или страни от АКТБ, които могат да поискат:

— въпросът да бъде отнесен пред Комитета за финансово сътрудничество за развитие, или

— те да бъдат изслушани от компетентния орган на банката.

След това изслушване банката може:

— да реши да не уважи предложението, или

— да поиска държавата-членка, председателстваща Комитета по член 28, да отнесе въпроса пред Съвета колкото е възможно по-скоро.

В последния случай, предложението се внася в Съвета, придружено от становището на Комитета по член 28 и, ако това е уместно, от оценката на представителя на Комисията, както и от всякаква друга информация, каквато дадената страна от АКТБ счете за необходима за Съвета.

Съветът се произнася съгласно същата процедура на гласуване, както Комитетът по член 28.

Ако Съветът потвърди позицията на Комитета по член 28, банката оттегля предложението си.

Ако, обаче, Съветът се съгласи с предложението на банката, банката действа прилага процедурите, залегнали в нейния устав.

Член 30

1. Комисията и банката проверяват, всяка от тях дотолкова, доколкото това я засяга, как се усвоява управляваната от тях помощ на Общността от страните от АКТБ, от отвъдморските територии и от другите бенефициери.

2. Комисията и банката проверяват също така, всяка от тях дотолкова, доколкото това я засяга и в тясно сътрудничество с компетентните власти на дадената страна или страни, как бенефициерите използват проектите, финансирани от Общността.

3. При проверката как се използват помощта на Общността и проектите, съгласно параграфи 1 и 2, Комисията и банката разглеждат в каква степен са постигнати целите, упоменати в членове 220 и 221 от Конвенцията и съответните разпоредби на Решението.

4. Банката изпраща редовно на Комисията цялата информация относно изпълнението на проектите, финансирани от средствата на фонда, управляван от нея.

5. След изтичане на срока на Финансовия протокол, приложен към Конвенцията, Комисията и банката уведомяват Съвета относно своите изводи, съгласно разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3. Докладът на Комисията и на банката съдържа също така оценка на влиянието на помощта на Общността върху икономическото и социално развитие на страните бенефициери.

6. Съветът бива редовно информиран за резултатите от работата, извършена от Комисията и банката, по оценката на текущите или приключени проекти, и по-специално във връзка с поставените цели за развитие.

ГЛАВА V

Член 31

1. Сумите по трансферите *Stabex*, упоменати в част трета, дял II, глава 1 от Конвенцията и в съответните разпоредби на решението, се изразяват в екю.

2. Плащанията се извършват в екю.

3. Всяка година Комисията изготвя подробен доклад за държавите-членки относно функционирането на системата за стабилизиране на доходите от износ и усвояването на преведените средства от страните от АКТБ.

Докладът посочва, по-специално, влиянието на извършените преводи върху развитието на секторите, за които са били отпуснати.

4. Параграф 3 се отнася и за отвъдморските територии.

ГЛАВА VI

Член 32

Разпоредбите по прилагането на настоящото споразумение, са предмет на Финансов регламент, който се приема, при влизането в сила на Споразумението за изменение на Четвъртата конвенция АКТБ—ЕО, от Съвета с квалифицираното мнозинство, предвидено в член 21, параграф 4 въз основа на проект на Комисията, след получаване на становище на банката, относно важните за нея разпоредби, и на Сметната палата, създадена по силата на член 188а и следващите от Договора.

Член 33

1. След приключването на всяка финансова година, Комисията приема приходните и разходни сметки и счетоводния баланс на фонда.

2. Без да се накърняват разпоредбите на параграф 5, Сметната палата също упражнява своите правомощия по отношение на операциите на фонда. Условията, при които Сметната палата упражнява своите правомощия, са установени във Финансовия регламент по член 32.

3. Освобождаването от отговорност за финансовото управление на фонда се дава на Комисията от Европейския парламент по препоръка на Съвета, който се произнася с квалифицираното мнозинство, предвидено в член 21, параграф 4.

4. Комисията предоставя информацията по член 30, параграф 4 на разположение на Сметната палата, за да може Палатата, въз основа на писмени доказателства, да извърши проверка на помощта, предоставена от средствата на фонда.

5. Операциите, финансирани от средствата на фонда, управлявани от банката, са предмет на процедурата на контрол и освобождаване от отговорност, предвидена в устава на банката за всички нейни операции. Всяка година банката изпраща на Комисията и Съвета доклад за изпълнението на операциите, финансирани от средствата на фонда, управлявани от банката.

6. Комисията съставя периодично, в съгласие с банката, списъци на информацията, която получава от последната, за да оцени как банката изпълнява пълномощията си и да насърчи тясното сътрудничество между Комисията и банката.

Член 34

1. Без да се накърняват трансферите, упоменати в член 1, параграф 2, буква а), ii):

— оставащият баланс във фонда, създаден по силата на вътрешното споразумение от 1975 г. относно финансирането и управлението на помощта на Общността, продължава да се управлява както е предвидено в посоченото споразумение и в съответствие с правилата и разпоредбите в сила на 28 февруари 1980 г.;

— оставащият баланс във фонда, създаден по силата на вътрешното споразумение от 1979 г. относно финансирането и управлението на помощта на Общността, продължава да се управлява, както е предвидено в посоченото споразумение и в съответствие с правилата и разпоредбите в сила на 28 февруари 1985 г.;

— оставащият баланс във фонда, създаден по силата на вътрешното споразумение от 1985 г. относно финансирането и управлението на помощта на Общността, продължава да се управлява, както е предвидено в посоченото споразумение и в съответствие с правилата и разпоредбите в сила на 28 февруари 1990 г.;

— оставащият баланс във фонда, създаден по силата на вътрешното споразумение от 1990 г. относно финансирането и управлението на помощта на Общността, продължава да се управлява, както е предвидено в посоченото споразумение и в съответствие с правилата и разпоредбите в сила на 28 февруари 1995 г.

2. В случай, че успешното приключване на проектите, финансирани от фондовете по параграф 1, бъде изложено на опасност поради липса на средства в резултат на факта, че оставащият баланс е използван, Комисията може да внесе предложения за допълнително финансиране, в съответствие с процедурата, посочена в член 21.

Член 35

1. Настоящото споразумение се одобрява от всяка държава-членка в съответствие със собствените ѝ конституционни правила. Правителството на всяка държава-членка нотифицира Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз за приключването на процедурите, необходими за влизане в сила на настоящото споразумение.

2. Настоящото споразумение се сключва за същия период от време, като Втория финансов протокол, приложен към Конвенцията. При все това, той остава в сила колкото е необходимо до окончателното приключване на всички операции, финансирани по линия на Конвенцията и Протокола.

Член 36

Настоящото споразумение, съставено в един оригинал на английски, гръцки, датски, испански, италиански, немски, нидерландски, португалски, финландски, френски и шведски език, като всеки един от текстовете е еднакво автентичен, се депозира в архива на Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз, който изпраща заверени копия до всяко от правителствата на държавите, подписали Споразумението.

En fe de lo cual, los representantes de los Gobiernos de los Estados miembros, reunidos en el seno del Consejo, abajo firmantes, suscriben el presente Acuerdo.

Til bekræftelse heraf har repræsentanterne for Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, forsamlet i Rådet, underskrevet denne aftale.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten der im Rat vereinigten Regierungen der Mitgliedstaaten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.

Σε πίστωση των οποίων, οι υπογράφοντες αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου, έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.

In witness whereof, the undersigned representatives of the Governments of the Member States, meeting within the Council, have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les représentants des gouvernements des États membres, réunis au sein du Conseil, soussignés, ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.

In fede di che i sottoscritti rappresentanti dei governi degli Stati membri, riuniti in sede di Consiglio, hanno apposto le loro firme in calce al presente accordo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende vertegenwoordigers van de regeringen van de ondertekenende lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, hun handtekening onder dit Akkoord hebben gesteld.

Em fé do que, os representantes dos Governos dos Estados-membros, reunidos no Conselho, apuseram as suas assinaturas no final do presente acordo.

Tämän vakuudeksi alia mainitut neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Till bevis harpå har företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas,el veinte de diciembre de mil novecientos noventa y cinco.

Udfærdiget i Bruxelles, den tyvende december nitten hundrede og femoghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am zwanzigsten Dezember neunzehnhundertfünfundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε.

Done at Brussels on the twentieth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-five.

Fait à Bruxelles, le vingt décembre mil neuf cent quatre-vingt-quinze.

Fatto a Bruxelles, addì venti dicembre millenovecentonovantacinque.

Gedaan te Brussel, de twintigste december negentienhonderd vijfennegentig.

Feito em Bruxelas, em vinte de Dezembro de mil novecentos e noventa e cinco.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenä päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäviisi.

Som skedde i Bryssel den tjugonde december nittonhundranittiofem.

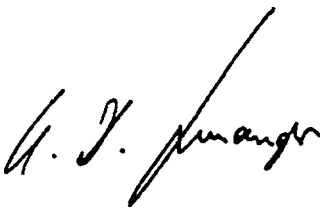
Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

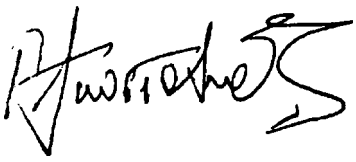
På Kongeriget Danmarks vegne

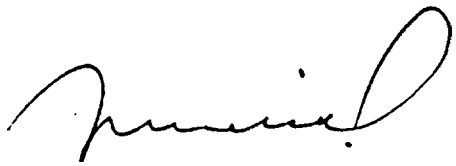
Für die Bundesrepublik Deutschland

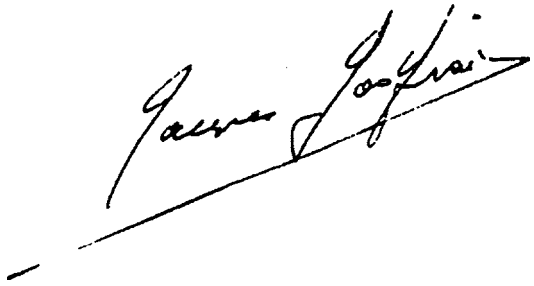
Για την Ελληνική Δημοκρατία

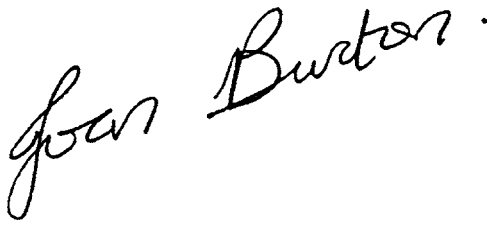
Por el Reino de España

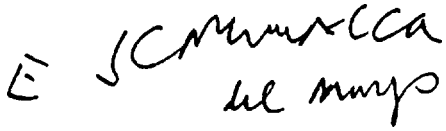
Pour la République française

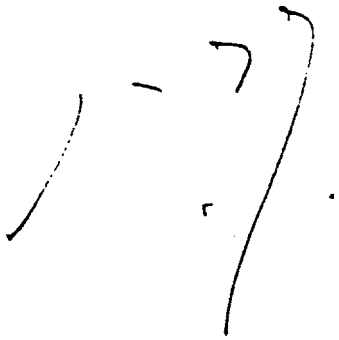
Thar ceann na hÉireann
For Ireland

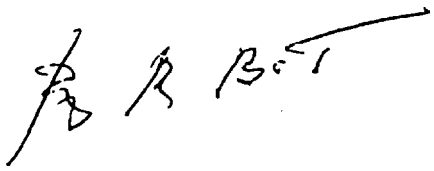
Per la Repubblica italiana

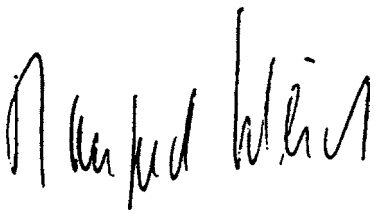
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

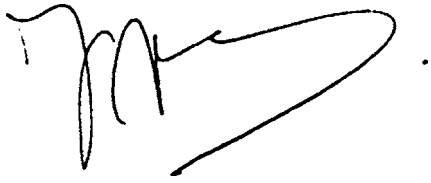
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

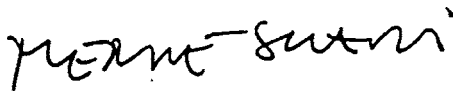
Pela República Portuguesa

Suomen tasavallan puolesta

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

